

वृज्जी वृत्तित्यागयोः लिट् अभ्यासदीर्घः संहितायाम् । कीदृशं बर्हिः सुप्रयाः शो-
भनं प्रयः प्रगमनं प्रस्तरणं यस्य तत्सुप्रयः दीर्घश्चान्दसः सम्यक् विधिना प्रस्तीर्ण-
मित्यर्थः । वीरिट्शब्दो गुणवाचकः तथा च यास्कः [निरु० ५. २८.] प्रवृज्यते सु-
प्रायणं बर्हिरेषामियाते (22.) सर्वस्य पातारौ वा पालयितारौ वा वीरिट्मत्त-
रिक्तं भियो वा भासो वा ततिरिति गणाभिधानं वा स्यात् सोऽपि भीतननो
(23.) भासस्तनयश्च अन्तरिक्ते निरालम्बने (24.) भयम् भासो नक्षत्राणां तन-
नम् गणमपि दृष्ट्वा योद्धारो बिभ्यति भियो वी-आदेशे तनोतेः (25.) रिट् इ-
ति ॥ ४४ ॥

इन्द्रवायू बृहस्पतिं मित्राग्निं पूषणं भगम् । आदित्यान्मारुतं गणम् ॥ ४५ ॥

मेधातिथिदृष्टे द्वे गायत्र्यौ आद्या ऐन्द्रवायवस्य पुनर्यद्वे द्वितीया मैत्रावरुण-
ग्रहणे । इन्द्रवायू बृहस्पतिं मित्रा विभक्तेराकारः अग्निं पूषणं भगम् आदित्यान्
मारुतं मरुत्सम्बन्धिनं गणम् एतानाह्वयामि ॥ ४५ ॥

वरुणः प्राविता भुवन्मित्रो विश्वाभित्रतिभिः । कर्ता नः सुरार्धसः ॥ ४६ ॥

वरुणः मित्रश्च विश्वाभिः सर्वाभिः ऊतिभिः अवनैः रक्षणप्रकारैः प्राविता प्र-
कर्षेण रक्षको भुवत् भवतु भवतेर्व्यत्ययेन तुदादिवात् शप्रत्ययः इतश्च लोप इ-
ति [पा० ३. ४. १७.] तिप् इलोपः धातोरुवङ् । किं च मित्रावरुणौ नोऽस्मान्सु-
राधसः शोभनधनान् कर्ता कुरुताम् शोभनं राधो येषां ॥ ४६ ॥

अधि न इन्द्रैषां विष्णो सजात्यानाम् । इता मरुतो अश्विना ॥

तं प्रत्नथा । अयं वेनः । ये देवासः । आ न इडाभिः । विश्वेभिः सोम्यं

मधु । ओमासश्चर्षणीधृतः ॥ ४७ ॥

कुसीदिदृष्टा गायत्र्याश्विनपुरोरुक् । हे इन्द्र हे विष्णो हे मरुतः हे अश्विना
अश्विनौ नोऽस्माकमेषां सजात्यानां समानजातीयानामधि सजात्यमध्ये यूयमित
आगच्छ ॥ अत्र प्रतीकोक्ताः तं प्रत्नथा [७. १२.] शुक्रग्रहे अयं वेनः [७. १६.]
मन्थिग्रहे ये देवासः [७. ११.] आग्रयणस्य आ न इडाभिः [३३. ३४.] ध्रुवस्य